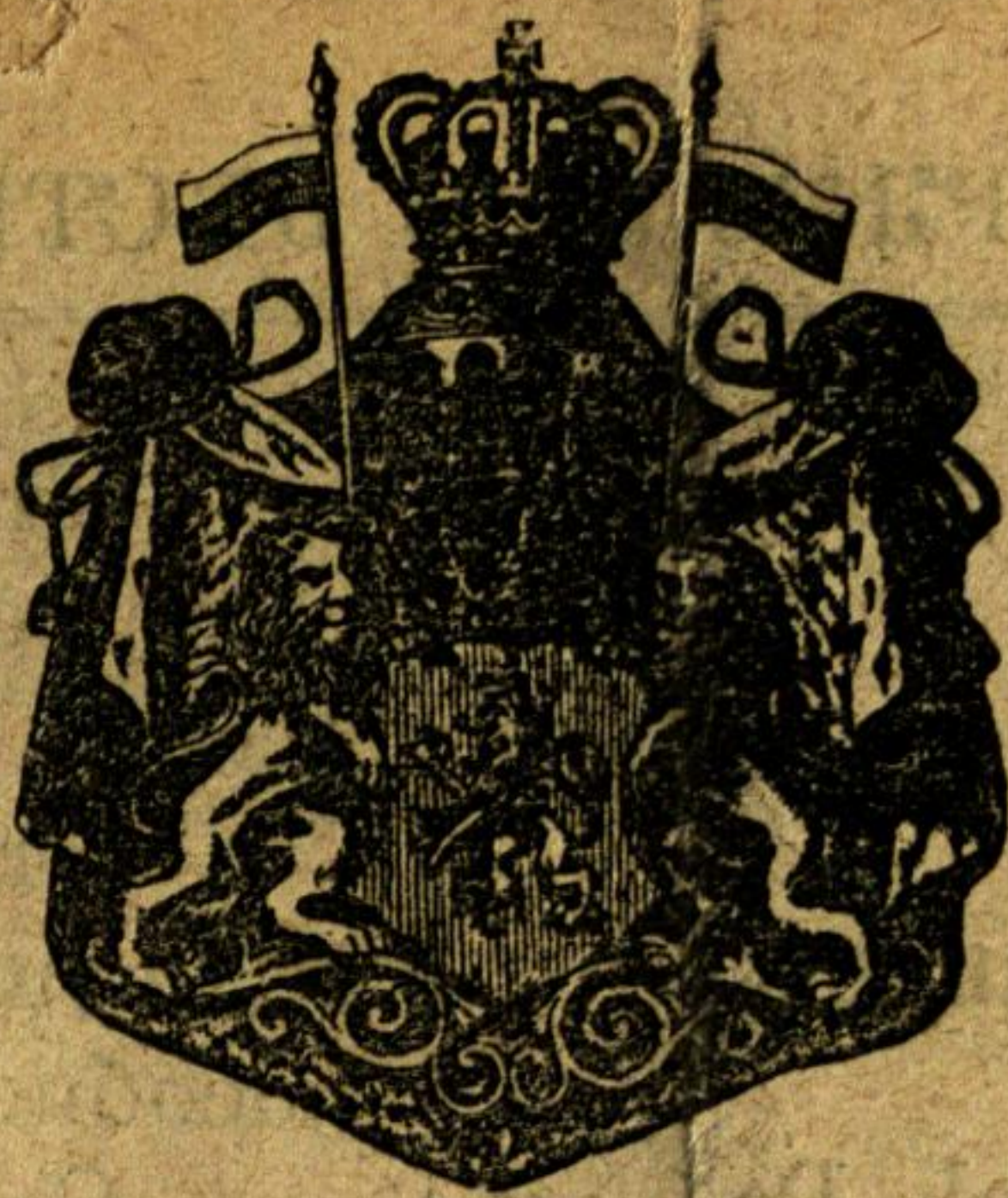

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега 2 пѣти въ седмицата, срьда и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Книжеството е 12 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръчки и писма за „Държавенъ Вѣстникъ“

се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Пресвѣщението

ГОД. III.

СОФИЯ, четвъртъкъ 31 декемврий 1881.

БРОЙ 100.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

На 17 декемврий Негово Височество благоволи да приеме въ ауденция члена на Софийскій Апелативенъ Сѣдъ Г. Димитренко.

Сѣщій день държа се въ Двореца Министерскій Сѣвътъ подъ председателството на Негово Височество.

Вечерята имаха честъта да обѣдватъ съ Негово Височество Министра на Правосъдието Г. Теохаровъ заедно съ Господжата си, Г-жа и Г-нъ Начевичъ, Г-жа и Г-нъ Бурмовъ, Г. Грековъ, Секретаря на Политическия Кабинетъ на Негово Височество С. Тъпчилещовъ и Г. П. Горбановъ.

На 18 декемврий имаха ауденция Софийскій Кметъ Г-нъ Хаджиеновъ, Главний Инспекторъ на Медицинската часть и Придворний лѣкаръ Г. Генералъ Гриммъ и Г-нъ Д-ръ Минчо Цачевъ.

Сѣщій день има честъта да се представи при Негово Височество Г-нъ Юрданъ Теодоровъ заедно съ Еленската депутация.

На 19 декемврий имаха ауденция Управляющій Русското Дипломатическо Агентство Г. Клоппенбургъ, Сѣвътникъ при Министерството на Финансите Г. Кене, Придворний лѣкаръ Г. Генералъ Гриммъ и Министра на Правосъдието Г. Теохаровъ.

На 21 декемврий представиха се на редовна ауденция за докладъ Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Г. Д-ръ Вжлковичъ и Министра на Финансите Г. Желѣсковичъ.

На 22 декемврий представи се на редовна ауденция за докладъ Военний Министръ Генералъ Криловъ.

На 23 декемврий имаха ауденция Г. Aubaret, Французскій пълномощний Министръ, Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла Г. Подполковникъ Ремлингенъ и Министра на Правосъдието Г. Теохаровъ.

Вечерята имаха честъта да обѣдватъ съ Негово Височество, Г-жа и Г-нъ Хаджиеновъ, Г-жа и Г-нъ Стояновъ, Г-жа и Г-нъ Петровичъ, Г. Карафиловичъ, Г-нъ Д-ръ Минчо Цачевъ, Г. Балабановъ и Г. Даскаловъ.

На 24 декемврий имаха ауденция Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Г. Д-ръ Вжлковичъ, Военний Министръ Генералъ Криловъ, Г. Головинъ, Д-ръ Роа и Д-ръ Любомиръ Золотовичъ.

Сѣщій день имаха честъта да вечерятъ съ Негово Височество Флигель Адютантъ Майоръ Баронъ Корвинъ, Командира на Конвоя на Негово Височество Капитанъ Мосоловъ, Флигель Адютантъ Капитанъ Ползиковъ, Придворний лѣкаръ Генералъ Гриммъ, Флигель Адютантъ Увалневъ, Флигель Адютантъ Мариновъ, Управляющій Политическия Кабинетъ С. Константиновичъ, Г. Кохъ и частний Секретаръ на Негово Височество Г. Менгесъ.

Въ петъкъ на 25 декемврий има честъта да се представи при Негово Височество Русскій Дипломатически Агентъ и Генераленъ Консулъ Г-нъ Хитрово.

На 26 декемврий имаха ауденция Командира на 1-та батарея Подполковникъ Стояновъ, Военний Министръ Генералъ Криловъ и Придворний лѣкаръ Генералъ Гриммъ.

На 28 декемврий има ауденция Г. Балабановъ.

Сѣщій день държа се въ Двореца Министерскій Сѣвътъ подъ председателството на Негово Височество.

УКАЗЪ

№ 1077

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

Велѣдствие на Наштъ Манифестъ отъ 14-й септемврий 1881 година и велѣдствие на придобитий резултатъ отъ станалитѣ избори на 1-й ноемврий 1881 г. за кандидати на Държавний Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. На основание § § 9 и 12 отъ Устава на Държавний Сѣвътъ да назначимъ Теодора Икономова за Председателъ и Димитрия Грекова за Подпредседателъ на Държавний Сѣвътъ и,

Теодора Бурмова,
Марка Балабанова,
Никола Даскалова,
Маринъ Дринова,
Иордана Теодорова,
Евлогий Георгиева,

за членове на сѣщій Сѣвътъ.

II. На основание § 5 отъ горѣпомѣнжтий уставъ да назначимъ,

Георгий Шопова,
Никола Михаиловскій,
Георгий Тишева,
Хаджи Мехмедъ Али,

тоже за членове на Държавни Сѣвътъ.

III. Горѣказанитѣ лица да сѣ свикатъ немедленно въ Столицата.

IV. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 декемврий 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:
Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла
Подполковникъ Ремлингенъ.

УКАЗЪ

№ 1078.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България.

На основание на ст. 152 отъ Конституцията.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ Григория Д. Начевича за Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 декември 1881 година.

На първообразното съ собствената рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи
Подполковникъ Ремлингъ.

УКАЗЪ

№ 1077.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

На основание на ст. 152 отъ Конституцията.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да уволнимъ Подполковника Ремлингъ отъ временното управление на Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, който се вика на друга длъжностъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 31 декември 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Вътрѣшнитѣ Работи Г. Д. Начовичъ.

Височайший Рескриптъ

ОТПРАВЕНЪ Г. ПОДПОЛКОВНИКУ РЕМЛИНГЕНУ.

Арнольдъ Александровичъ

Повиканъ съ пълно Мое довѣрие на 1 юлий настоящата година да занимаете временно Управлението на Моето Министерство на Вътрѣшнитѣ Дѣла, Вий ако и въ едни трудни обстоятелства, безъ всяко колебание и съ пълна готовность се съгласихте на това Мое предложение.

Нинѣ, като врѣмето за прекратяването на временното Правителство е настанало, Азъ не можъ въ края на Вашата дѣятелность, да оставя предъ видъ труднитѣ времена, въ които Вий тѣй усердно сте изпълнявали възложеното Вамъ поручение, и заради това, като изразявамъ искренната Си благодарность за Вашата ревность и дѣятелность, въ толкосъ за България тежки времена съ удовольствие Ви извѣстявамъ че желая да останете и за напредъ въ България за да слѣдвате Вашата дѣятелность въ полза на Моето отечество.

София, 31 декември 1881 година.

Неизмѣнно благосклоненъ,

Съ собствената рѣка на *Негово Височество* написано:

„и благодаренъ

АЛЕКСАНДРЪ.“

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

№ 1060.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията представено Намъ съ докладъ отъ 15 текущий подъ № 7452

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. При главното управление на телеграфитѣ и пощитѣ въ София да се открие училище за практическото и теоретическо изучаване на телеграфната и пощенска служба.

Ст. II. Курса на това училище да се свърши въ една само година, първата учебна година само ще трае петнадесетъ мѣсяца.

Ст. III. Числото на ученицитѣ за първата година да е двадесетъ, на които да се плаща ежемѣсячно по 60 лева пособие за обдържанието имъ.

Ст. IV. Да се назначатъ двама учители съ заплати предвидени за IV и V класъ чиновницитѣ за пощитѣ и телеграфитѣ.

Ст. V. Избора на ученицитѣ да става съгласно приложенія правилникъ за телеграфо-пощенското училище.

Ст. VI. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 21 декември 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:
Д-ръ Г. Вжлковичъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 7452.

Господарю!

Нуждата, която се осѣща отъ добри и опитни телеграфисти, и отъ друга страна, за да може да се приготвятъ още повече чиновници изобщо за пощитѣ и телеграфитѣ, ми внушиха необходимостта за откриването на едно училище въ столицата за практическо и теоретическо изучаване на тия служби.

Слѣдъ свършването курса на това училище, който курсъ ще се извърши за първата само година, въ 15 м-ца, а за по-слѣдъ само въ една година, ученицитѣ ще се назначаватъ за чиновници по телеграфитѣ и пощитѣ отъ X-й класъ, а по врѣмето на ученичеството имъ ще имъ се плаща по 720 лева годишна помощъ за съдържанието имъ.

Единъ отъ механицитѣ на Главното Управление на телеграфитѣ и пощитѣ съ двама учители, отъ които първия ще се числи въ IV класъ, а втория въ V класъ отъ чиновницитѣ на пощитѣ и телеграфитѣ ще сж натоварени съ преподаването на предметитѣ.

За първата училищна година числото на ученицитѣ е двадесетъ, а за слѣдующитѣ остава да се опредѣля спорѣдъ нуждата на службата.

Съгласно горѣизложеното, честь имамъ да представя на Ваше Височество приложенъ единъ Правилникъ за телеграфо-пощенското училище.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля най-покорно да благоволите да подпишете и одобрите приложения тукъ указъ и правилникъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ, служителъ и вѣренъ подданикъ.

София 15 декември 1881 год.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията
Д-ръ Г. Вжлковичъ.

П РА В И Л Н И К Ъ

ЗА

ТЕЛЕГРАФО-ПОЩЕНСКО УЧИЛИЩЕ.

Чл. 1. При главното управление на телеграфитѣ и пощитѣ, въ София, се открива училище предназначено исклучително за образуване чиновници по телеграфната и пощенска служба.

Чл. 2. Това училище се поставя подъ прями надзоръ на инспекторитѣ.

Чл. 3. Въ първата година числото на ученицитѣ ще е двадесетъ, а за слѣдующитѣ години това число се опредѣля отъ Министра спорѣдъ нуждата на службата.

Чл. 4. На ученицитѣ отъ телеграфо-почтенското училище се отпуща помощъ по 720 лева годишно; освѣнъ това доставятъ имъ се даромъ и учебници.

Чл. 5. Всичкитѣ други разности за обдържане на ученицитѣ оставатъ на тѣхна собствена смѣтка.

Чл. 6. Всичкитѣ ученици приети въ това училище се задължаватъ да служатъ по пощитѣ и телеграфитѣ въ княжеството три години, и вслучай че поискатъ да не служатъ или да се отеглятъ преди истичането на три годишния срокъ, освѣнъ при непреодолими обстоятелства, се задължаватъ да внесатъ въ полза на държавното съкровище по 100 лева за всѣко недослужено шестомѣсечие.

Чл. 7. Освѣнъ опредѣленото по чл. 3. числото на ученицитѣ, приематъ се и волни слушатели, които отговарятъ на условията предвидени въ слѣдующия чл. 8. Обаче тѣмъ се не отпуща никакво пособие и тѣ сж длъжни да постъпватъ въ началото на учебната година и да слѣдватъ до свършването на курса. Волнитѣ слушатели се освобождаватъ отъ задължения предвидени въ предшествующия чл. 6.

Чл. 8. Ученицитѣ трѣба да отговарятъ на пълно на условията предвидени отъ 176-й чл. на устава за телеграфитѣ и пощитѣ, утвърденъ на 1-й декемвр. 1881 год. а именно:

- 1-о да сж български подданици;
- 2-о да сж на възраст не по малко отъ 17 и не по много отъ 25 години;
- 3-о да сж тѣлесно здрави;
- 4-о да сж свършили классическа или реална гимназия или четверо-классно народно училище;
- 5-о да иматъ краснописание, и
- 6-то да могатъ да прочитатъ и пишатъ свободно по френски.

Чл. 9. Желаящитѣ да постъпятъ въ училището се отнасятъ до началницитѣ на телеграфо-почтенскитѣ станции въ княжеството, въ присѣствие на които, тѣ написватъ саморъчно прошенията си до Главното Управление на пощитѣ и телеграфитѣ.

Чл. 10. При тия прошения се прилагатъ:

- а) свидѣтелство за българско подданство;
- б) метрическо свидѣтелство;
- в) медицинско свидѣтелство, че е здравъ и ваксиниранъ (присаденъ);
- г) училищно свидѣтелство;
- д) свидѣтелство отъ общинско управление на мѣстожителството на кандидата за повѣдението му, а ако тоя послѣдния подминува 21 год. възраст, и
- е) свидѣтелство за прослужване въ войската или че е билъ повиканъ за въ военния наборъ.

Чл. 11. Една особна комиссия, опредѣлена отъ Министра, преглѣжда прошенията и свидѣтелствата получени въ Главното Управление на пощитѣ и телеграфитѣ и опредѣля лицата които могатъ да се приематъ за ученици.

Чл. 12. Главното Управление на телеграфитѣ и пощитѣ съобщава съ окръжно прѣзъ началницитѣ на станциитѣ имената на лицата, които се приематъ за ученици и които при започването на училищната година трѣба да се намѣрятъ въ София.

Чл. 13. На ученицитѣ се отпущатъ пѣтни разности до София.

Чл. 14. Училищната година подкача отъ 1-й септемвр. и трае една година.

Чл. 15. Курса на телеграфо-почтенското училище за първата училищна година захваща на 1-й мартъ 1882 г. и се свършва въ 15 мѣсеци.

Чл. 16. За идущата 1882-ра година, прошения за постъпване въ училището се приематъ отъ управлението само до 15-й февруарий. А за слѣдующитѣ учебни години ще се приематъ до край юний.

Чл. 17. Программата на предметитѣ, които ще се преподаватъ въ телеграфо-почтенското училище сж:

- 1-о познания за електричеството, магнетизма, електромагнетизма и тѣхното приспособление въ телеграфитѣ;
- 2-о познания за телеграфнитѣ апарати въобще, сравнително изучение на разнитѣ апарати, които сж въ обик-

новенно употребление въ разнитѣ държави и подробно изучение на апаратитѣ употребляеми въ княжеството.

3-о познания връхъ съобщенията на апаратитѣ: въ посрѣднитѣ станции, трансляционнитѣ и крайни (плановѣтѣ имъ),

4-о познания връхъ разнитѣ видове батерии, които сж обикновенно въ употребление и състава, поставянето и обдържането на батериитѣ употребляеми въ княжеството.

5-о съществени познания за построяването на телеграфнитѣ линии, изобщо, както и за материяла (жици, стѣлбове, изолятори, кръчове и свързки);

6-о познания за снемание на планове и други предварителни работи при постройката на нови линии.

7-о познания за разузнаването и поправянето на поврежденията по линиитѣ и станциитѣ (причини и срѣдства за распознаването имъ, за избѣгването имъ и за поправянето имъ).

8-о познания за приемането и предаването на телеграммитѣ;

9-о познания за дѣлопроизводството при испращането, препращането и получването на писмото, паричната и посилочна кореспонденция, абонирането на вѣстницитѣ, таксуването на телеграфната и почтенска кореспонденция, почтенскитѣ записи, почтенскитѣ колети и пр. и пр.

10-о точни познания за вътрѣшна телеграфна мрѣжа и станциитѣ поставени въ съобщение съ международната мрѣжа

11-о точни познания на наставленията и правилницитѣ относящи се до управляването една станция, съставянето и представянето на мѣсечнитѣ, тримѣсечнитѣ и годишни смѣтки-статистически и контролни.

12-о познания отъ законитѣ, заповѣдитѣ, конвенциитѣ вътрѣшни и международни, относящи се до телеграфо-почтенската служба;

13-о географически познания за международнитѣ телеграфо-почтенски сношения спорѣдъ специалнитѣ карти, и

14-о първоначални познания за изучването на французский и нѣмский язици.

Чл. 18. Единъ телеграфо-почтенски чиновникъ отъ IV-й классъ назначава се съ приказъ за управителъ на това училище. Той къ 1-й механикъ отъ Главното Управление и единъ чиновникъ отъ V-й классъ сж учителитѣ въ това училище. Единъ особенъ правилникъ ще опредѣли всичкитѣ подробности на учението, както и начинътъ на испититѣ.

Чл. 19. Свършившитѣ телеграфо-почтенския курсъ ученици. се написватъ по рѣдъ, спорѣдъ полученитѣ добри бѣлѣжки; тѣ се назначаватъ чиновници отъ X-й класъ при първо вакантно мѣсто и отъ дена на назначението имъ, тѣ се считатъ за дѣйствителни чиновници.

Чл. 20. Назначаванието на ученицитѣ въ чиновници става спорѣдъ рѣда на списъка за бѣлѣжкитѣ получени при испититѣ.

Чл. 21. На ония отъ ученицитѣ, които се кажатъ слаби въ конечнитѣ испити, се предоставя правото да положатъ повторно испитъ четире мѣсяци слѣдъ предшествующия испитъ.

Чл. 22. Ако и при втория испитъ се окаже нѣкой отъ ученицитѣ слабъ въ испитъ, даваната на основание чл. 4-й помощъ се прекратява и ученика е длъженъ да служи двѣ години въ единъ отъ разрядитѣ на служащитѣ по телеграфитѣ и пощитѣ.

Чл. 23. За вътрѣшното управление на училището става особенъ правилникъ.

София 21 декември 1881 год.

УКАЗЪ

№ 1061.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъя Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 17 текущий подъ № 7511,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Размѣнението на частната шифрована или условна тайна телеграфна кореспонденция се допуска само за исключенията предвидени въ 122 членъ отъ Привремения Уставъ за телеграфитѣ и пощитѣ.

II. Исполнението на чл. чл. 110 до 119 включително отъ сѣщия Уставъ се отлага до 1 мартъ идущата 1882 година.

III. Исполнението на настоящий указъ възлагаме на Наштътъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Наштътъ Дворецъ въ София на 21 декември 1881 год.

На първообразното съ собствената рѣка на *Негово Височество* написано:

Александръ.

Приодписахъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията:

Д-ръ Г. Вжлковичъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 7511.

Господарю!

Имамъ честь най смиренно да доложж, че одобрения отъ Ваше Височество на 1-й текущия декемвр. Привременъ Уставъ за пощитѣ и телеграфитѣ, слѣдъ публикуване въ „Държавний Вѣстникъ“, ще се тури въ дѣйствиe въ началото на идущата 1882 година; нъ понеже съ 122 членъ отъ тоя уставъ се предоставя на всеѣкиго правото да кореспондира по телеграфа на условенъ или таенъ языкъ, намирамъ за нужно щото по настоящемъ, на основание на сѣщия членъ, частната тайна или условна телеграфна кореспонденция да се спре.

Отъ друга страна, понеже се изисква предварителното приготвяне и напечатване на книгитѣ и формитѣ нуждни за пощенскитѣ записи, въ съгласие съ наставленията, които ще се издадатъ отъ Министерството на Финанситѣ за окръжнитѣ ковчежничества, отъ които ще се заплащатъ тия записи, то и турянъето въ дѣйствиe на шестата глава отъ помѣнхтия уставъ, а именно; чл. чл. 110 до 119 включително трѣба да се отложи за подиръ 1-й януарий 1882 г.

Съгласно горѣизложенното, имамъ честь да моля най покорно Ваше Височество, да разрѣшите щото:

1-о размѣнението на частната шифрована или условна телеграфна кореспонденция да не се допуска; и

2-о исполнението на чл. чл. 110 до 119 включително да се отложи до 1-й мартъ 1882 год.

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля Ви да благоволите да подпишите приложени тукъ указъ.

Смѣ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София 17 декември 1881 год.

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията

Д-ръ Г. Вжлковичъ.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Одобрено АЛЕКСАНДРЪ“.

УСТАВЪ

за

ПОЩИТЪ И ТЕЛЕГРАФИТЪ.

(Продължение)

ГЛАВА ТРЕТА

За пренасяне по пощата вжзели и посылки.

I. Тѣжина.

Чл. 71. Управлението на пощитѣ се задължава да пренася по пощата вжзели и посылки.

Тѣжината на вжзелитѣ не трѣбва да надминува 10 килограма, а оная на посылкитѣ 50 килограма.

II. Тарифа и мѣрка.

Чл. 72. Пренасянъето на вжзелитѣ и посылкитѣ става по слѣдующитѣ двѣ тарифи: обикновенна и необикновенна.

1-о Обикновенната тарифа се приспособлява на предметитѣ, на които обьема не надминува 4 кубически десиметра за всеѣки килограммъ. Обьема се смѣта спорѣдъ кассата съ паралелни страни, която би трѣбало за да се вмѣсти предметъта.

2-о Необикновенната тарифа се приспособлява на венчикитѣ предметъти на които обьема надминува 4 кубически десиметра за всеѣки килограммъ.

3-о Предметъти на които дължината надминува 1-метръ не се приематъ.

Чл. 73. Таксата на вжзелитѣ и посылкитѣ подлѣжаща на обикновенната тарифа е 30 стот. на килограммъ за расстояние до 250 километра и 45 стот. на килограммъ за повече отъ 250 километра. Таксата на посылкитѣ подлѣжаща на необикновенната тарифа е: 45 стот. на килограммъ за расстояние до 250 километра и 65 стот. на килограммъ за повече отъ 250 километра.

Чл. 74. Таксата на вжзелитѣ и посылкитѣ се заплащатъ при подаванъето имъ на пощата.

III. Препращание.

Чл. 75. Вжзелитѣ и посылкитѣ, които вслѣдствие на промѣненне мѣстожителството или по всеѣка друга причина, трѣбва да се препратятъ на друго назначение или да се върнатъ на подателя, подлѣжатъ на нова такса, смѣтната отъ мѣстото гдѣто става препращанъето, както става при първото подаванъе. Тая такса остава за смѣтка на лицето, на което се адрессува препращанъето.

IV Извѣстие за доставяне.

Чл. 76. Подателя може да получи извѣстие за доставяне на получателя вжзела или посылката, който е испроводилъ, слѣдъ като предплати едно право отъ 15 стотинки.

V. Начинъ за обвиванъето и затварянъето на вжзелитѣ и посылкитѣ.

Чл. 77. Паритѣ или другитѣ цѣнности на вжзелитѣ трѣбва да бждатъ обвити въ здрава кожа или яко платно, на които краищата да сж завързани съ здрава и ненадена връвь.

Надъ направенитѣ по тоя начинъ вжзели трѣбва да има най малко два еднообразни печати, отъ които единия да е потиснатъ връхъ краищата на връвьта.

Връхъ завързания край станцията на мѣстопроисхождението потисва своя печать на краищата на вжзелитѣ или посылкитѣ, спорѣдъ вида имъ.

Чл. 78. Посылкитѣ трѣбва да се затварятъ и направятъ така щото да не може да се извади изъ тѣхъ нѣщо безъ да се повреди затворката или странитѣ на обвивката. Ако тия предметъти се испроводятъ въ торби или завити въ мушамы, дебела книга или кожа, тѣ трѣбва да се привързватъ съ ненадена връвь, и връхъ нея се потисватъ надъ восакъ печати, на които количеството е съразмѣрно съ величината или вида на предметитѣ и единъ отъ тия печати трѣбва да бжде потиснатъ връхъ краищата на връвьта, освѣнъ това потисванъето трѣбва да става по начинъ щото вѣнкашната обвивка и връвьта да се прикрѣпятъ една на друга за да не може да се отвори предметъта безъ да се стропатъ печатитѣ.

Чл. 79. Течнитѣ и клясави вѣщества турени въ стъклени, прѣстени или отъ други вѣщества съдове, които могатъ да се стропатъ, се приематъ за испроваждане само, ако сж турени въ каси херметически затворени.

Чл. 80. Независимо отъ адреса, който трѣбва да бжде ясно изложенъ надъ посылкитѣ и вжзелитѣ, трѣбва да стои още името и адреса на подателя.

VI. Опасни вѣщества.

Чл. 81. Не се приематъ за пренасяне по пощата вѣщества като предметъти отъ парична и посылочна коррес-

попденция, които пръсватъ, запалватъ или изобщо сж опасни и могатъ какъвъ и да е начинъ да повредятъ другитъ посиаки.

Чл. 82. Пошкитъ чиновници иматъ право да изискватъ за провѣрна съдържанието да отварятъ послитъ и възелитъ, или при предаването или получването имъ щомъ иматъ причина да се съмнятъ въ обявлението на съдържанието или стойността.

Въ случай че получителя откаже да се съобрази съ изискването на ценскитъ чиновници, провѣрката може да стане и въ негово отсъствие, а въ присъствието на съдебнитъ власти.

VII. Възема послити съ обявени цѣнности.

Чл. 83. Възема и други предмети съ обявена цѣнность се приематъ на пощата съ стойность до десетъ хиляди лева.

Обявяването стойността на възелитъ е задължително и трѣбва да е показана словомъ при подписа на възела или пощата.

Чл. 84. Възелитъ и послитъ съ обявена цѣнность, освѣнъ едвиденитъ по чл. 73 такси, се плаща и право за стравание по 20 стот. за всѣки 100 лева или отъ 100 лева.

Чл. 85. Въ случай че се изгуби нѣкой възелъ или послитка съ обявена цѣнность получителя, или споредъ случая подателя, има право на обезщетение равно съ обявената стойность, освѣнъ ако Управлението докаже че обявената отъ подателя цѣнность е по голѣма отъ действителната. Въ тѣвъ случай плаща му се действителната стойность съ 1/10 по малко.

Чл. 86. Ако послитката съ обявена цѣнность не е изцѣло повредена или ако отъ възела е ограбено само часть отъ съдържанието, обезщетението, което се плаща отъ Управлението не може да надмине стойността на действителната загуба.

Чл. 87. За всѣка загубена послитка безъ обявена цѣнность Управлението плаща обезщетение, което въ никакой случай не може да надмине 5 лева за всѣки килограммъ.

VIII. Неотговорность на управлението.

Чл. 88. Управлението се освобождава отъ всѣка отговорность:

1-о Когато възелитъ или послититъ сж доставени срѣщу расписане на получителя или неговия пълномощникъ;

2-о Ако губването стане вслѣдствие на непреодолими обстоятелства; и

3-о Ако при доставяннето на тия предмети, получителя или пълномощника му не докаже, че въ тѣживата има нѣкая рипа или че печатитъ сж строшени.

Чл. 89. Послититъ Управлението не гарантира същитъ бързина въ предаванетоъ като за корреспонденцията и възелитъ.

IX. Предмети подлѣжащи на развала.

Чл. 90. Ако съдържанието на послититъ захване да се развали или изгнива и по тази причина препровождането имъ и отпращането имъ на назначението се види за невъзможно, тѣ се продаватъ или пакъ връщатъ на подателя.

Чл. 91. За продажбата се съставя актъ, който служи за доказателство, както за състоянието на вложението, тѣй и взетата въ продажбата сума.

X. Недоставени предмети.

Чл. 92. Възелитъ и послититъ, които въ течението на четере мѣсечъ срокъ не се поискатъ отъ подателя или получителя испровождатъ се въ Управлението, което слѣдъ като публикува списъка, съгласно чл. 67 и ако въ течението на емъ мѣсеци отъ това публикуване непостъпни никакво заявление, Управлението назначава отъ чиновникитъ си комиссия за отваряннето на възелитъ и послититъ и зародаването на публиченъ търгъ намѣренитъ въ тия предмети въщи. Добитата по тоя начинъ сума, както и омитъ съдържащи се въ възелитъ се вносятъ на съхранение въ Народната Банка. Ако и слѣдъ петъ години не стъпни никакво заявление за исцаннето стой-

ността на възелитъ или послититъ, тя остава за въ полза на Държавното съкровище.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

За пощенскитъ колети безъ обявена цѣнность.

I. Мѣрка и тѣжина и условия за испращането.

Чл. 93. Подъ название пощенски колети могатъ да се испроваждатъ въ Княжеството отъ едно писалище на друго, предметитъ безъ обявена цѣнность на които тѣжината не може да надмине 3 килограмма.

Чл. 94. Тѣ не могатъ да иматъ по голѣмъ размѣръ отъ 60 сантиметра. Освѣнъ това, тѣхната величина е ограничена въ 20 кубически десиметра.

Чл. 95. Пощенскитъ колети не могатъ да съдържатъ писма или бѣлѣжки свойственни на корреспонденция, или пакъ предмети съдържающии въщества, на които пренасяннето се забранява по чл. 81.

Чл. 96. Вътрѣшнитъ пощенски колети се доставятъ на получителя въ жилището или въ пощенскитъ писалища споредъ мѣстноститъ и удобствата по службата.

II. Такса.

Чл. 97. За всѣки пощенскитъ колетъ безъ обявена цѣнность се плаща 85 стот. Освѣнъ това като право за доставяннето на пощенскитъ колети въ жилището се взема отъ получителя 25 стот.

Чл. 98. Предплащането такситъ за пощенскитъ колети е задължително.

Чл. 99. За повторното испровождане на пощенскитъ колети отъ едно мѣсто въ Княжеството въ друго, вслѣдствие промѣняването мѣстожителството на получителя както и за възвръщането на пощенскитъ колети отъ получителя обратно или за друго мѣстоназначение се взема повторна такса предвидена въ чл. 97.

III. Обезщетение.

Чл. 100. Освѣнъ въ случай на непреодолими обстоятелства, когато единъ пощенскитъ колетъ се изгуби или поврѣди, подателя или по негово искание получителя, има право на обезщетение съответствующе съ действителната стойность на загубата или поврѣдата, нѣ въ никакой случай това обезщетение не може да надмине 15 лева.

Чл. 101. Заплащането за обезщетение става отъ Управлението на телеграфитъ и пошитъ най късно шесть мѣсеци слѣдъ подаването на заявлението.

Чл. 102. Обаче, заявление, за да иска обезщетение се приема въ шесть мѣсеченъ срокъ отъ деня, въ който е подаденъ колета на пощата; щомъ измине тоя срокъ, заявителя нѣма право за обезщетение.

Чл. 103. Отговорността на Управлението за пощенскитъ колети представа, щомъ имѣющитъ право сж се подписали за получването имъ.

Чл. 104. Начина по дѣлопроизводството въ изпълнение на постановленията въ настоящата глава, се опредѣла въ правилника.

Чл. 105. Съ недоставенитъ колети се постъпва съобразна чл. 92. отъ настоящия уставъ.

ГЛАВА ПЕТА.

I. За абонирване на вѣстницитъ.

Чл. 106. Въ всичкитъ пощенски учреждения на Княжеството се приематъ абонаменти на вѣстници издавани въ Княжеството или въ странство.

Чл. 107. Абонаментитъ се предплащатъ за три или шесть мѣсеци, или пакъ за година, споредъ условията на вѣстницитъ, предвидени въ особени за това поменклатури, съ които сж снабдени пощенскитъ учреждения.

Чл. 108. Освѣнъ цѣнитъ на вѣстницитъ предвидени въ поменклатуритъ, пощенскитъ учреждения взематъ отъ всѣкий абонатъ за въ полза на съкровището едно право равно 15% отъ цѣната на вѣстника. За абонирване на иностранны вѣстници се взема едно право въ размѣръ на сключенитъ условия съ интересующитъ се страни. Въ тѣзи права сж включени и правата за пренасяннето, което

се извършава безъ пощенски марки, нъ съ особени за това бандероли.

Чл. 109. Управлението не отговаря за стойността заплатена за вѣстници, които прѣзъ течението на абонамента престанатъ да се издаватъ или пакъ, въ случай на нѣкои административни мѣрки, тѣхното допущане въ Княжеството се забрани. И въ двата случая не се плаща обезщетението.

ГЛАВА ШЕСТА.

I. За пощенскитѣ записи.

Чл. 110. Всѣкий може да влага въ пощенскитѣ писалища на Княжеството сумми опредѣлени за преобръщанье въ пощенски записи, платими въ предѣлитѣ на Княжеството и именно: въ мѣстности, въ които се намиратъ окръжни или околийски ковчежничества.

Ни единъ пощенски записъ не може да бѣде за по малко отъ единъ левъ нито пакъ да надмине суммата 500 л.

Чл. 111. За всѣко испращанье пари чрезъ пощенски записи се плаща 35 стот. за записи отъ единъ до 50 лева.

За записи, които надминуваатъ 50 лева, плаща се по 35 стот. за всѣки 50 лева или дробъ отъ 50 лева.

Вложителя е длъженъ да предплати правото за испращаньето.

Чл. 112. Освѣнъ поменжитѣ въ предидущия членъ права, пощенскитѣ записи отъ стойность по голѣма отъ 10 лева подлежатъ всѣкий на гербовъ сборъ отъ 15 стот.

Чл. 113. Приетитѣ вложения въ злато се исплащатъ на получателитѣ на записитѣ тоже въ злато, освѣнъ добавката, ако има, която се доплаща въ сребърни монети, нъ държавата не гарантира еднаквостъта на вложенитѣ златни монети, на които добавката, ако има, ще се исплаща въ размѣнитѣ монети.

Същото правило се приспособява и къмъ сребърнитѣ монети на които добавката, ако има, ще се исплаща въ размѣнни монети.

Чл. 114. Вложенитѣ сумми се преобръщатъ въ левове споредъ правителствения курсъ на паритѣ въ Княжеството.

Чл. 115. Пощенскитѣ записи се издаватъ на име: тѣ не могатъ нито да се препродаватъ, нито пакъ да се отстъпватъ посредствомъ Жиро. Тѣ се исплащатъ само на получителя или на неговия повѣренникъ, снабденъ затова съ нужното пълномощие.

Ако получителя е въ испаднало състояние (фалиралъ) записитѣ се плащатъ на синдицитѣ, слѣдъ като представятъ доказателство отъ надлѣжния сждъ.

Чл. 116. Исплащаньето на пощенскитѣ записи става отъ окръжнитѣ или околийски ковчежничества. Нъ получателитѣ трѣбва предварително да завѣратъ тѣзи записи и отъ мѣстнитѣ пощенски писалища, които извършватъ това само слѣдъ като се докаже същностъта на предъявителя.

Чл. 117. Пощенскитѣ записи се исплащатъ въ два мѣсеченъ срокъ отъ деня тѣхното издание. Слѣдъ истичанието на този срокъ тѣ се испращатъ въ Управлението което ги подновява за същия периодъ.

Изгубенитѣ записи се замѣняватъ съ пълномощие за исплащанье.

Нъ подобно пълномощие се отпуща само слѣдъ три мѣсеци отъ деня, въ който е издаденъ първоначалния записъ.

Чл. 118. Държавата не отговаря за извършенитѣ исплащания отъ окръжнитѣ или околийскитѣ ковчежничества на лица, които не сж били съжитѣ получители, ако се докаже че завѣряваньето се е извършило правилно отъ началницитѣ на пощенскитѣ писалища.

Чл. 119. Ако въ продължение на три години отъ деня на вложението, паритѣ не се изискатъ за плащаньето на пощенскитѣ записи, стойността имъ остава за въ полза на Държавното съкровище.

ГЛАВА СЕДМА.

За телеграфитѣ.

I. Поддаваньето на корреспонденцията.

Чл. 120. Всѣкий има право да корреспондира презъ държавнитѣ телеграфи или въ даденъ случай презъ теле-

графитѣ на предприемачи, на които ясно чл. 5 отъ настоящия уставъ е разрѣшено устройството на такива съобщения и въ условията имъ е предено това.

Чл. 121. Телеграфната корреспонденция подлежи на слѣдующитѣ условия:

1-о телеграммитѣ трѣба да бѣдъ записани ясно съ мастило и съ български или латински езици, безъ съкращение и подписани отъ подателя. Ако междуредие, заличаванье, надписване или насочване трѣба да бѣде завѣрено;

2-о не могатъ да съдържатъ нѣщо което се би видѣло опасно за спокойствието на държавата, изобщо, или пакъ би способствувало за побъркване общия редъ въ нѣкоя мѣстность въ Княжеството. Тѣ не могатъ да иматъ съдържание противно на мѣстнитѣ закони или благонаравието.

Чл. 122. Телеграфната корреспонденция е въ обикновенъ, таенъ и условенъ языкъ съ букви или цифри.

Обаче шифрованата тайна или условна корреспонденция, може да се спре съ указъ било за кой само мѣстности, било изобщо въ цѣлото Княжество. Въ такъвъ случай подобна корреспонденция се прие само отъ лица, снабдени за това съ отворена заповѣдь отъ Министра, на който е подвѣдомствено управлението на телеграфитѣ и пощитѣ.

Освѣнъ правителственната корреспонденция, която може да се размѣнява на обикновенъ, условенъ и таенъ языкъ, предоставя се същото право и за корреспонденцията на дипломатическитѣ агенти и консули въ иностраннытѣ държави.

Чл. 123. Въ случай на обсадно положение правителството може да спре частната телеграфна корреспонденция или да я тури подъ воененъ надзоръ въ мѣстноститѣ гдѣто обсадното положение е било провъзгласено.

Чл. 124. Правителственната телеграфна корреспонденция се подава за станцията подъ запечатъ пликъ, и първообраза на телеграммитѣ трѣба да носи правителствения печатъ на подлежащото учреждение.

Чл. 125. За корреспонденцията на условенъ языкъ се допущатъ само телеграммитѣ написани на Български, Руски, Френски, Нѣмски, Англиски, Италиански, Гръцки, Турски, Испански, Сръбски, Ромънски, и Арменски.

Чл. 126. Подъ условенъ языкъ се разума употреблението на думи, отъ които ако и всѣка да едставлява една естественна смисълъ, но изобщо тѣ образуватъ никакви предложения вразумителни за ставитѣ, които ги приематъ или предаватъ.

Условнитѣ телеграмми могатъ да съдѣватъ думи извлечени само отъ помѣнатитѣ предшествуващи членъ язици.

Чл. 127. Шифровани телеграмми се считатъ тия, на които текста състои отъ цифри или букви.

II. Распредѣление на корреспонденцията.

Чл. 128. Телеграммитѣ се дѣлатъ на четири разряда:

- 1-о Височайши,
- 2-о Правителствени
- 3-о Служебни, и
- 4-о Частни.

Чл. 129. Къмъ първий разрядъ принадлежатъ телеграммитѣ на Негово Височество княза и семейството му;

Къмъ втория — телеграммитѣ които се провддатъ по повѣлението на Негово Височество и отговрѣтъ тѣ също и всичкитѣ телеграмми размѣняеми мѣждъ правителственнитѣ административни и сждебни учреждения или чиновници, и ония на дипломатическитѣ или консулски агенти;

Къмъ третия разрядъ принадлежатъ служебнитѣ телеграмми на телеграфо-почтенското вѣдомство, и

Къмъ четвртия — всичкитѣ въобще частни телеграмми.

Чл. 130. Съ исклучение на телеграммитѣ принадлежащи къмъ 1-й и 3-й разряди, за всичкитѣ други телеграмми се плаща при подаваньето имъ слѣдующата за тѣхъ такса.

(Сла).

ОТЪ АДМИНИСТРАЦИЯТА.

Третето годишно течение на Държавенъ Вѣстникъ свършва, а въ Администрацията отъ нѣкои учреждения и общини не сж постъпили квитанции за че е исплатенъ абонамента. Въ слѣдствие на което Администрацията се обръща съ молба къмъ ония окружни и околийски управления отъ които не сж испроводени още квитанциитѣ за всички презъ вѣренното имъ управление испроваждани за въ округа или околията листове отъ „Държавенъ Вѣстникъ“ да не кжснѣятъ за по-дълго.

Срещъ голѣма частъ отъ публикациитѣ отъ сждилищата, сждебнитѣ пристави, окружитѣ управителни съвѣти, митници и пр. пр. още и до сега не сж постъпили въ Администрацията квитанции че сж издѣлжени. Прочее Администрацията има честъ да помоли всички учреждения, общини или частни лица, които длѣжатъ за публикации, като се строго придържатъ о означената такса за публикациитѣ и зематъ предъ видъ извѣстието отъ Администрацията въ броеве 42 и 54 т. г. да побързатъ да наплатятъ въ мѣстнитѣ ковчезничества всичко що длѣжжтъ, а отпуснатитѣ срещъ това оригинални квитанции да побързатъ да ги испратятъ въ Администрацията.

Презъ наступащата 1882 год. „Държ. Вѣстникъ“ ще излазя 3 пѣти въ седмицата и то въ вторникъ, четвъртъкъ и сжбота, отъ това и годишниятъ му абонаментъ се назначава 16 лева; въ слѣдствие на което Администрацията има да наплати на ония учреждения, общини и лица, които, може би сж вече предплатили само 12 лева да доплатятъ още по 4 и квитанциитѣ да препратятъ въ Администрацията. Абонамента е годишенъ.

Лѣсичерскій Мировий Сждия.

ЗАДОНО РѢШЕНИЕ

№ 322.

въ името на

НЕГОВО ВИСОЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I-й КНЯЗЪ БЪЛГАРСКИЙ.

На 13 ноември 1881 год. П. Андоновъ, Лѣсичерскій мировий сждия, разгѣда гражданско дѣло № 119 по описа възбудено отъ Георгия Смилова отъ г. Търново противъ Молла Хасана отъ с. Голѣмо Ялари, че той му пралъ 36 1/2 дюлюма нивя въ землището на с. Голѣмо Ялари за 43 олимпериала, зель си паритѣ и избѣгалъ задъ гарница безъ дао осигори за продажбата.

Присжтствува проситя лично, а отвѣтника отсжтствувахе.

При устнитѣ си обясния тжжителя показа три записа отъ името на Молла Хасана нгова на тжжителя отъ които ставаше явно какво поменатий Молла Хасанъ продалъ на тжжителя: 1-во една нивя въ землището на сел. Голѣмо Ялари около осемъ и половина дюлюма съ граници: пѣтѣвада, Амишъ, Кара Бекиръ и Мустафа Каматаръ за 850 гроша и зель паритѣ; 2-ро друга нивя въ сжщото землище съ граници: Димо Нонковъ, Петръ Цоневъ, Хюсеинъ Ага и Дечко Панайотовъ оло осемъ дюлюма за гроша 850 и си зель паритѣ; и 3-то трета нивя въ сжщото землище съ граници: двора на сжщия Молла Хасанъ, Хасанъ Байрактаръ, Али Хюсеинъ и Хасанъ Узунъ Мехмедъ дюл. за двайсетъ и шестъ (26) олимпериала и си зель паритѣ. Тритѣ записа имаха дата 1878 г. Май 29 подписани отъ по 8—9 ца, свидѣтели, както и по турски подписанъ поменатия Молла Хасанъ. Освѣнъ това тжжителя представи и лично двама отъ предвитѣ въ записитѣ свидѣтели именно: Витанъ Анчовъ и Митко Торовъ отъ с. Голѣмо Ялари, които въ името Божие засвидѣтелствуваха това, което се говорѣше въ записитѣ като присжтствующие били тогава — и каза (тжжителя), че понеже вече истича шестмѣчния срокъ отъ трикратното публи-

куване на призовката на Молла Хасана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ на 13 настоящий ноем. иска щото дѣлото да се разгѣда и рѣши задочно:

Сжда като зе въ внимание: 1-во прошенieto на просителя, 2-ро записитѣ и засвидѣтелствуванъето на поменатитѣ и 3-то че отвѣтника се призовалъ съ призовка трикратно публикувана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ именно въ 30 брой на 1881 год., а той се непредстави ни самъ ни чрезъ повѣренникъ, съгласно съ чл. 71, 100, 101, 102, 103, 115, 116, 120, 121, 122, 123, 124, 125 и 132 отъ гражданското сждопроизводство.

Опредѣли:

Осжда се задочно отвѣтника Молла Хасанъ отъ с. Голѣмо Ялари, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство да усигори за продажбата на въпроснитѣ три нивя тжжителя Георгия Смилова отъ Търново, да му заплати за публикуванъето на призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (18) осемнадесетъ лева и 16 стот. сждебни разноски двайсетъ лева и колкото ще се плати за публикуване на настоящето рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Това Рѣшението е заочно, може да бжде апеллирано въ Тър. окр. сждъ подиръ единъ мѣсець отъ публикуванъето му три пѣти въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписалъ мировий сждия П. Андоновъ и секретаръ Ст. Димитровъ.

3—(1012)—3

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

№ 321.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I-й КНЯЗЪ БЪЛГАРСКИЙ.

На 23 септември 1881 год. П. Андоновъ Лѣсичерскій, мировий сждия, разгѣда гражданското дѣло № 167 по описа, възбудено отъ Живана Икономова отъ г. Търново, повѣренникъ на Енча Х. Янкова отъ Лѣсковецъ, противъ Бѣлялъ Чавуша отъ г. Търново живущъ въ с. Кащина за искъ 1427 гроша отъ апарска смѣтка.

Присжтствува вмѣсто ищеца — упълномощителя му горѣпоменатий Енчо Х. Янкова и представенитѣ отъ него свидѣтели: Ганчо Симеоновъ и Анастасъ Първовъ отъ градеца Горня Орѣховица, а отвѣтника отсжтствувахе.

При устнитѣ си обяснения ищеца не приложи нищо повече на това, което пишаше въ прошенieto си, но помоли да се испитатъ свидѣтелитѣ му и да се разгѣда и рѣши дѣлото задочно.

Помѣнатитѣ свидѣтели испитани безъ клѣтва въ име Божие засвидѣтелствуваха че 20—30 дена прѣдъ избѣгванъето на турцитѣ когато отвѣтника билъ на пазаръ въ Гор. Орѣховица, тжжителя си искалъ въпроснитѣ пари отъ него, а той казалъ да го почака нѣкой и другий день и ще му ги даде като дойде на пазаръ въ Орѣховица и продаде храна.

И като зе въ внимание: 1-во прошенieto на просителя, 2-ро протокола отъ Тър. окр. сждъ съ дата 10 юний 1880 год. и този на повѣренното му мирово сждилище, съ дата 28 августъ настоящата год. 3-то че спорѣдъ броеве 74, 75 и 76 отъ 1880 год. въ „Държавенъ Вѣстникъ“ отвѣтника е призованъ чрезъ трикратното обнародване на призовката отъ Тър. окр. сждъ съ № 7383 за послѣденъ пѣтъ въ брой 76-й отъ дата 1 октомври 1880 год. показанията на поменатитѣ свидѣтели и 4-то постоянството на ищеца да се разгѣда и рѣши дѣлото задочно, съгласно съ чл. чл. 115, 116, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125 и 132 отъ гражданското сждопроизводство.

Опредѣли:

Осжда се задочно отвѣтника Бѣлялъ Чавушъ отъ г. Търново живущий въ с. Коцина, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да брой на ищеца Енча Х. Янкова отъ Лѣсковецъ въпроснитѣ 1427 гроша сждебни разноски десетъ (10) лева както и тѣзи които ще послѣдватъ за трикратното публикуване на това рѣшението въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Това рѣшението е заочно. Може да бжде апеллирано въ Тър. окр. сждъ въ расстояние единъ мѣсець слѣдъ трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписалъ мир. Сждия П. Андоновъ и секретаря Стефанъ Димитровъ.

3—(1013)—3

Еленски околийски началникъ.**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 1834

Подписаний Еленски околийски началникъ Г. Д. Бочаровъ на основание исполнительный листъ под № 221, издаденъ отъ г. Еленски мировий съдия и съгласно съ ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Вр. Сжд. Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното публикуване настоящето, и до 61 день, ще се продава недвижимото имущество на жителя отъ г. Елена, Савва П. Хр. Кършовский, състояще отъ: половината отъ бащината му къща, (която на основание рѣшението на бивши Еленски сѣдебенъ съветъ отъ 27 априлий 1878 г. под № 358, принадлежи на поменѣтия Савва Кършовски.) Къщата е двуетажна, построена на каменни зидове, и покрита съ керамида, въ долний етажъ има дюгень и маза, въ горний соба, стая, келлеръ и чардакъ, дълга 14¹/₂ аршина и толкова шпрока, съ ³/₄ дюлюма дворъ и заграденъ съ доваръ. При съсѣди: отъ двѣ страни лѣтъ и отъ двѣ страни останалата частъ отъ бащина му къща, оцѣнено за 3285 гроша.

Това имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искъта на ж. отъ с. Миндя (Търнов. околия). Васили Боневъ, състоящъ отъ 3285 гроша. Желаящитѣ да наднаватъ, могатъ ежедневно да разглеждатъ формалноститѣ на продажбата въ канцеляриятъ ми, освѣнъ въ празничнитѣ дни.

Елена 13 ноември 1881 година.

Околийск. Началникъ Г. Д. Бочаровъ.

3—(1018)—3

Свищовско околийско управление**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 2218

На основание издаденитѣ отъ Свищовски мировий съдия исполнительный листове под № 27 и 363 отъ 15 януарий и 1 май 1881 година и съобразно съ ст. ст. 451, 452, 454, 456 и 465 отъ Врѣменнитѣ Сжд. Правила, Свищовското околийско управление обявява на почитаемата публика че слѣдъ троекратното публикуване настоящето обявление въ „Държавний Вѣстникъ“, до 61 день ще продава чрезъ публично наднаване недвижимото имущество на Свищовски жителя Ахмеда Хаджи Исмаилова състояща отъ едно двое-етажна къща въ Туна-махлесъ под № 219, съградена долнийтъ етажъ отъ камъни а горний съ тухли, покрита съ керемиди, на горнийтъ етажъ има три стаи и сала всяка стая съ баня. Обѣма на широчина шесть метра, на дължина 9¹/₂ и на височина 5 метра, съ ¹/₄ дюлюма дворъ.

Поменѣтото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продаде за издължение дългътъ му 5525 гроша петъ хиляди петстотинъ двадесетъ и петъ гроша на Свищ. жителя Мариола Капитанова.

Желаящитѣ да купятъ това имущество могатъ ежедневно да се явяватъ въ Канцеляриятъ на Свищовското околийско управление гдѣто всекому ще е достъпно да разглежда формалноститѣ на продажбата, освѣнъ въ празничнитѣ дни.

г. Свищовъ 25 ноември 1881 година.

Свищовски Окол. Началникъ: Лучевъ.

Секретаръ: М. Лингоровъ.

3—(1045)—3

Силистренски Сѣдебенъ Приставъ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 267.

Подписаний Теодоръ Е. Гранчаровъ II сѣдебенъ приставъ при Силистренски окр. сѣдъ, на основание ст. 451, 452, 454 и 455 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила обявявамъ, че отъ денътъ на трикратното обнародване настоящето въ „Държавний Вѣстникъ“, ще

се продава на публично наднаване Минчо Георгиевъ дюгень, находящъ се въ гр. Силистра, въ улица „Ботева“ под № 15, граничащъ се отъ двѣтъ страни съ двора на семинариятъ, третиятъ съ дюгения на Минча Георгиевъ и отъ прѣдъ сѣдѣщия лѣтъ. Постройката му е дървена, съзиданъ съ тухли, покритъ съ ламарина. Обѣмътъ му е отъ 33 квадратни метра и 4 сантиметра, отъ конто 5 м. и 60 сан. на дължина, и 5 м. и 90 сан. на широчина, а 3 м. и 40 сан. на височина. Оцѣненъ е за 1200 гр. отъ която цѣна ще послѣдватъ наднаванията.

Продажбата ще трае до 61 день. (ст. 465). Този дюгень не е заложень, и ще се продава за исплащане дълга по исполнительный листъ № 4642 на Минча Георгиевъ, къмъ Ради Радевъ, Ради Тодоровъ и Маринчо Николовъ, жители изъ града Силистра.

Желаящитѣ да купятъ продаваемый дюгень, могатъ свободно да се явяватъ при менъ въ канцеляриятъ ми, въ помѣщенieto на Силистр. окръженъ сѣдъ всякой день, освѣнъ празничнитѣ дни, отъ 9 часа прѣдъ пладнѣ до 4 часа слѣдъ пладнѣ, гдѣто ще бждатъ достъпки всичкитѣ книжа по продажбата за всекого (ст. 457) и да запишатъ наднаванетоъ си, въ продавний листъ ст. 461 и 463 Врем. Сжд. Правила.

Силистра 5 декември 1881 год.

Сжд. Прист. Теодоръ Е. Гранчаровъ.

3—(1078)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2500.

По поводъ на исполнительный листъ издаденъ отъ Силистренски мировий съдия на 16 юний н. г. под № 751, съ който мѣстния жителя Иопъ Юсеиновъ се отсѣжда да плати на повѣренника на Хюсеинъ Хасановъ Илия попъ Василевъ 23 лири турски и 850 гроша, и по поводъ заявлението на възискателтъ Илия П. Василевъ, основанъ на стат. 331, 429 и 430 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, наложихъ запоръ на хлѣбарницата на отвѣтника Юпа Юсеинова находяща се въ войводова улица № 89, която е направена прѣди двѣ години отъ мѣшови дървета, покрита съ керамида, има дѣсетъ аршина дължина, 7¹/₂ ширина и 3¹/₄ височина, съ една стая за замѣване, която е въ едното ѳ кюше и е 5¹/₄ аршина ширина и дължина, и съ ¹/₈ лѣха дворъ (задъ нея) съ съсѣдитѣ отъ едната страна дюкена на мѣстния жителя Салимъ чаушъ; а отъ другата кафенето на отвѣтника, което е съ фурната подъ единъ покривъ, и подиръ 61 день отъ послѣдната публикация на настоящето ми обявление въ „Държавний Вѣстникъ“ ако не внесе отвѣтника горната сумма ще се продаде на акционенъ търгъ.

Желаящитѣ проче да зематъ участие въ наднаванетоъ ѳ, умоляватъ се да се явяватъ въ управлението ми до горѣрѣченний срокъ сутринъ отъ 10 часа до 2 послѣ пладне.

Силистра 25 ноември 1881 година.

Силистр. окол. Началникъ Н. Костовъ.

Секретаръ Д. П. Вълчевъ.

3—(1063)—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 259.

Долуподписанный, П. Керековъ, I-й сѣдебенъ приставъ при Силистренски окръженъ сѣдъ, на основание исполнительный листъ № 1357, издаденъ отъ исти сѣдъ на 25-й августъ 1881 год. и съгласно съ ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день ще се продава чрезъ публиченъ търгъ предъ помѣщенieto на Силистренски окръженъ сѣдъ недвижимото имущество на Силистренски жителя Аврамъ Хилеръ, състояще отъ една къща въ г. Силистра, лѣжаща въ еврейската частъ под № 32, мѣжду съсѣдитѣ,

Челебонъ, Куюмджи Ради и двѣтъ други страни улица.

Продаваемото имущество не е заложено никому и ще се продава по възисканието на Силистренски жителя Михаилъ Николовъ, за удовлетворение иска му отъ 10000 гр. 460 гр. сѣдебни разноси и 178 лева 20 ст. разноси за втората инстанция.

Наднаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 10000 гр. на горѣ.

Желаящитѣ да купятъ могатъ да разглеждатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеляриятъ на сѣдебнитѣ пристави, всекий день отъ 10—4 часа по европейски съ исключение празничнитѣ дни.

Силистра 16-й ноември 1881 год.

Сѣдебенъ Приставъ П. Керековъ.

3—(1009)—3

Софийски въззивенъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА.**

№ 1568.

Софийски въззивенъ сѣдъ призова Хаджи Хюсеинъ бей Сюлеймановъ отъ г. Берковица сега живѣе въ Юскюпъ (Турция) да се представи лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ горний сѣдъ, слѣдъ четири мѣсеца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавний Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 пун. 2 отъ Времен. Сѣдебни Правила, за да отговори на заявений, срѣщу него ижъ отъ Папчо Горановъ и Цоно Ценовъ изъ г. Вратца за недвижими имущества.

Въ случай че не се яви на означеното време, то Софийски въззивенъ сѣдъ ще постанови съгласно ст. 281 отъ Времен. Сѣдеб. Правила.

Презѣдатель: Хр. Павловъ.

Секретаръ: А. Д. Икономовъ.

3—(1091)—3

Софийски Сѣдебенъ Приставъ**ОБЯВЛЕНИЕ.**

№ 144.

Подписанны сѣдебенъ приставъ при Соф. окр. сѣдъ, вслѣствие исполнительный листъ под № 4477, издаденъ отъ сѣдѣщия сѣдъ на 23 юний 1881 г. и съгласно съ ст. 452, 454, 455 и 457 отъ Вр. Сжд. Правила, обявявамъ на почитаемата публика, че слѣдъ 61 день отъ трикратната публикация на настоящето, ще се върши съ наднаване продажбата на една къща, която е собственостъ на Алекса Гюрчевъ отъ г. Самоковъ, за издължение на дългътъ му 105¹/₂ турски лири на Майръ Юда Акали отъ сѣдѣщия градъ.

Къщата сенамира въ г. Самоковъ въ Гусарската (те) улица смѣждена съ Хаджи Алиева, Молл Назифова и Абдулова къщи и улица, състѣща отъ двѣ дървени здания, отъ които: вънното съ 4 стаи, 1 куридоръ два ахжра, еднѣ стая за слуги, една пленва, единъ срутен хамбаръ, една сюндурма за коли и дувар около 625 квадратни метра, а вътрешното дание съ 5 стаи, 1 готварница около зинето една градина и дворъ отъ около 360 квадратни метра, а въ срѣдъ него (двора) еднѣ течаща чешма.

Наднаване ще начне отъ 130 турски лири.

Желаящитѣ да наднаватъ това имущество, могатъ да се редставятъ въ канцеляриятъ ми всякой денъ освѣнъ неприсѣдственнитѣ отъ 9 часътьредъ пладнѣ до 4 слѣдъ пл.

г. Трънъ декември 1881 година.

Сѣдебъ Приставъ Д. Кушевъ.

3—(1065)—3